

Genesis 27: "Zegen mij, ook mij, mijn vader!" - Viering HA.

Orde van dienst:

Sela "Welkom thuis".

Votum en zegen

Opwekking 339 O, kom nu en jubel

Wet

Nieuw Liedboek 412: 6 "Wij zegenen, o Heer,..."

Gebed

Kinderen:

Lezen: Genesis 27

Preek

Zingen: van Sela 'Zie de mens'.

Viering HA:

Formulier 5

Bij klaarmaken tafel: Sela Aan uw tafel

Tijdens viering: *Psalm 146: 1, 2, 3, 5, 6

*Psalm 111 (Nieuwe psalmberijming)

*Nieuw Liedboek 378 Sterk, Heer, de handen tot uw dienst

Gebed

Collecten.

Psalmproject 72 Gebed voor de koning

zegen

Voor de Schriftlezing:

Twee weken geleden ging de preek ook over Jakob en Esau.

Over de slimme Jakob, die het eerstgeboorterecht van zijn broer Esau koopt voor een bord soep. Die handig gebruik maakt van de zwakheid en de onverschilligheid van zijn broer.

Na dit incident gaan de jaren gewoon verder.

Jaren waarin de voorkeuren van de ouders voor Esau of Jakob hun levens dramatisch zullen kleuren.

De koop wordt gesloten. Het leven gaat verder alsof er niets is gebeurd.

Maar wat blijkt: deze ogenschijnlijk kleine gebeurtenis is nog maar het voorgerecht. Een soepje vooraf. De impact blijkt jaren later als het hoofdgerecht wordt opgediend: wildbraad.

Preek:

Deze week kreeg ik een appje van onze dochter Janneke.

Een gesprekje met haar zoontje Elian van 7 jaar.

"Mamma, moet u vandaag werken?"

"Nee, Elian, het is vandaag dinsdag, hè, en dan ben ik vrij".

"O, ik dacht al, maar je ziet er zo mooi uit".

En het hart van Janneke smelt. Ze kan alleen maar een hele serie hartjes bij het appje tikken.

Wat kunnen woorden goed doen. Ze kunnen letterlijk een zegen zijn.

Woorden kunnen diep binnendringen.

Vooraf de woorden van mensen waar we van houden of die we waarderen.

Wat mooi als je vrouw tegen je zegt, dat ze van je houdt. Als je vader zegt 'ik ben trots op je!'. Als je leraar je prijst en tegen je zegt: "Dat werkstuk heb je heel goed gemaakt! Ga zo door!".

Goede woorden vormen een mensenleven.

En wat kan het dus pijn doen als je die woorden nooit hoort. Als je zelfs alleen maar hoort dat het niet goed is. Nooit goed. Nooit goed genoeg. Vraag het aan jongeren die gepest zijn. Uitgelachen.

Eén giftige opmerking kan jarenlang diep in je hart blijven werken.

Eén mooi woord kan je uittillen boven jezelf. Zelfvertrouwen geven.

Je ziet mensen om je heen, je ziet kinderen, worstelen om die aandacht. Om die mooie woorden.

Woorden vol liefde. Om positieve aandacht. Met de diepste vraag: "Mag ik er zijn?".

Woorden komen diep binnen.

Er is een lied dat luidt: "Sticks and stones can only break my bones.

The words can make or break my very soul".

Zegenen is letterlijk 'goede woorden spreken'. Woorden die opbouwen. Die toekomst openen.

Woorden die bevestigen. Vertrouwen geven.

Een mens verlangt naar liefde. Woorden, die je waarderen. Aanvaarding. Zo ben je gemaakt.

En daar doen mensen veel voor.

Als het moet doe je je anders voor dan je bent. Zoals Jakob. Mooier. Zo ruig als Esau. Met stoere kleren en ruige woorden.

Je Facebook-pagina leuk je op met je mooiste foto's. Verlangend naar likes.

Je stopt je pijn en je zwakke plekken diep weg. Het duurt lang voordat je durft te laten zien wie je echt bent. Je moeite met je school. Je worsteling met je werk en je status, die eigenlijk boven je macht gaan. Je homofiele aard. Je zwakheid in je omgaan met drank of seksuele verleidingen.

Is het daarom misschien zo moeilijk om te geloven in God?

De God die jou kent zoals je echt bent?

En is het misschien daarom dat je tegelijk zo naar de liefde van deze God verlangt? Omdat je helemaal geen ander wilt zijn? Omdat je geliefd wilt worden om wie je echt bent?

Gezegend?

Het evangelie is, dat mensen mooie zegenwensen kunnen uitspreken, maar dat God die zegen ook echt kan geven.

*****

Het gaat in de geschiedenis van Jakob en Esau om de zegen. De zegen voor de eerstgeborene.

Het wordt een diepe worsteling. Een gevecht vol bedrog.

En er zijn alleen maar verliezers.

Hoe komt dat?

Ja, dat heeft menselijk gezien veel met de vader, met Izaäk, te maken en hoe hij zijn gezin leidt.

Hij heeft vooral oog voor Esau. En dat verblindt hem.

Esau, die ruige, behaarde, jager. Esau met zijn primaire verlangens. Esau met zijn onverschilligheid.

Die zijn eerstgeboorterecht verkoopt als hij maar soep krijgt. Esau de rokkenjager: hij neemt gewoon wat vrouwen uit de Hethieten. Vrouwen, die een kwelling zijn voor de gelovige Izaäk en Rebekka.

En toch: Esau is zijn trots.

Je ziet ze samen eten.

Izaäk prijst Esau omstandig als hij weer eens een gezelle heeft geschoten en lekker klaargemaakt.

Je ziet Jakob erbij zitten. Hij ziet hoe zijn vader naar zijn broer kijkt. De stille bewondering voor Esau.

Je hoort Jakob denken, verlangen: "En ik dan, pappa? Houdt u ook zo van mij?".

Jakob lijkt voor altijd ongezien en onbemind te blijven door degene door wie hij juist bemind wil worden. Zijn vader.

Rebekka moet dat gezien hebben. De pijn in de ogen van Jakob. Nam Jakob onder haar vleugels.

Steunt hem. En Jakob op zijn beurt trekt nu meer op zijn moeder aan. Is veel bij haar in de tent.

En Rebekka is de woorden van de profeten niet vergeten: "...de meerdere zal de mindere dienen".

Maar Izaäk lijkt blind voor de profetie. Blind voor de weg van God.

Want Izaäk houdt van wildbraad.

En dat brengt Rebekka tot het grote bedrog: "Jakob, doe alsof je Esau bent! Breng je vader wildbraad en ontvang de zegen!". Rebekka wil winnen. Rebekka regelt. Denkt misschien wel, dat zij God een handje moet helpen.

Wat moet het voor Jakob vreselijk pijnlijk geweest zijn om naar zijn vader toe te gaan met wat vlees. Om alleen maar te ontdekken, dat Izaäk Esau verwachtte en naar Esau verlangde.

Juist door zich met de kleren van Esau te kleden. Met de geur van Esau. Hij kruipt bijna letterlijk in de huid van Esau.

"Ben je echt mijn zoon Esau?", vraagt Izaäk, want hij hoort de stem van Jakob.

En dan moet Jakob het laatste zeggen wat hij wil zeggen: "Ja, ik ben Esau".

Hij wordt geliefd omdat hij Esau is! Niet omdat hij Jakob is.

De herkenning wordt bezegeld met een kus. Zoals jaren later in de Hof van Gethsemane Jezus gekust wordt door Judas.

Wat een pijn, als je niet mag zijn wie je bent. Als je wie je bent verbergen moet. Als je niet geliefd bent om jouzelf.

Rebekka denkt: 'We hebben gewonnen Jakob!'.
Maar wat wint Rebekka?

Niets.

Ze bedriegt haar eigen blinde man. Esau is verbitterd en vol haat. Hij is woest: Esau wil zijn eigen broer doden.

En Jakob moet vluchten en alles achter laten. Nooit zal Rebekka haar zoon meer terugzien.

Ze moet leven met de haat en de woede van Esau.

Alles valt uit elkaar.

Alleen maar verliezers. Huilende kinderen op de schoot van het leven.

*****

Het wonder in deze geschiedenis is, dat dit niet betekent dat ook voor God alles verloren is.

Wij denken: wat moet God met deze mensen? Laat ze los! Is dat een voorbeeld?!!

Maar God gaat met deze mensen verder. Die zwakke mensen. Zo met zichzelf bezig. Met bedrog. Jakob vlucht en moet alles achter laten.

Maar hij neemt de zegen mee: 'de meerdere zal de mindere dienen'.

Jezus zal het later zo zeggen: 'De eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten de eersten'.

Wat Jezus hier bedoelt is dit: het gaat in het Koninkrijk van mijn vader om genade.

Om een vader in de hemel, die jou helemaal kent en die toch van je houdt. Een Vader voor wie je niets hoeft te verbergen. Voor wie je niet iemand anders hoeft te zijn. Mooier, beter, vromer.

Een Vader die je niet om hoeft te kopen met soep, wildbraad of vroom gedrag.

Daarom mogen al die zwakke mensen de belofte van God gaan dragen.

Heel die lange geschiedenis door.

Het begon bij Abram. Die knielde voor de afgoden in Ur.

Daarna Izaäk, die knielde voor de God 'wildbraad'.

Daarna Jakob, de jongste, de zwakste. De manipulator.

Daarna Juda en zijn vreemde hoererij met Tamar.

Dan het slavenvolkje Israël meet de voortdurende drang naar andere goden.

David met zijn overspel en trots.

Salomo....

Mensen dragen de belofte van genade door de geschiedenis.

Totdat Jezus geboren wordt. De eerstgeboren zoon van God. Kind zonder bedrog. Niet met zichzelf bezig, maar met de mensen om zich heen. Met een wereld vol schuld en pijn. Een wereld vol mensen waarvoor hij zijn leven geeft aan het kruis. Eerstgeborene uit de doden.

Rebekka zei: "Ik neem de vloek van Izaäk wel over als hij achter het bedrog komt!".

Jezus heeft de vloek, de duisternis, echt gedragen.

Hij kroop in onze huid.

In Hem wordt de zegen aan Abraham en Izaäk en Jakob werkelijkheid. Door hem is er vergeving en nieuw leven. Door hem schijnt de liefde van God je leven binnen. De God die jou helemaal kent en toch van je houdt. Voor wie je niet de schijn hoeft op te houden.

Jezus gaat om met al die zwakke mensen. Met hoeren en tollenaars. Schriftgeleerden en herders. Met al die laatsten en eersten.

Door deze Jezus te volgen, verbind jij je leven aan hem. En verbind je je dus ook aan die zegen. Die zegen komt door zijn Heilige Geest jouw leven binnen.

Dat is ook de taal van Avondmaal: God nodigt je uit. Wie je ook bent. Verbindt jou met Christus.

En Hij gaat in je leven werken, zodat je vertrouwen en liefde gaan groeien. Door hem ben je kind van God.

Mis hem niet. Laat hem niet los!

*****

Want daarmee eindigt tenslotte deze geschiedenis.

Als Jakob weg is met zijn gestolen zegen, komt Esau de tent van Izaäk binnen. Met wildbraad. De eestgeborene. Op zoek naar de grote zegen.

Maar het wordt een drama.

Izaäk ontdekt dat hij bedrogen is. Esau mist de zegen. Is opnieuw bedrogen door zijn broertje.

En die sterke ruige Esau schreeuwt het uit. Een schreeuw vol wanhoop. En hij smeekt zijn vader: "Zegen mij, zegen ook mij, vader!!!"

Maar zijn vader kan hem de grote zegen niet meer geven. Die gaf hij zojuist aan Jakob.

Heeft u dan ook geen zegen voor mij, vader? Hebt u dan maar één zegen?

En hij barst in tranen uit.

In de brief aan de Hebreeënen wordt er op dit moment teruggegrepen.

In Hebreeënen 12 staat dit: "Zorg ervoor, dat niemand zich de genade van God laat ontgaan, dat er geen giftige kiem opschiet die onrust veroorzaakt en met zijn bitterheid velen besmet en dat niemand overspel pleegt of het heilige zozeer minacht als Esau, die voor één enkel bord eten zijn eerstgeboorterecht verkocht. U weet immers dat hij daarna, toen hij alsnog de zegen wilde verkrijgen, afgewezen werd; hij kreeg geen kans meer om het goed te maken, ook al smeekte hij er in tranen om".

Het leven van Esau, zijn onverschilligheid, is een diepe waarschuwing voor ons.

Niet omdat God Esau losliet.

Want ook Esau kreeg een zegen. Ook Esau mag tot een groot volk worden. Ook Esau mag delen in de genade van God. Ook Esau is besneden.

Niet God heeft Esau losgelaten. Esau liet God los en werd een zwerver op aarde.

Er staat een tafel klaar. Brood en beker.

Die verbinden ons met het offer van Christus.

Kom, kniel, eet en drink, en aanvaard de genade van God als een groot geschenk in je leven.

Je hoeft niets te verbergen. Je niet beter voor te doen dan je bent.

Mensen kunnen je een zegen toewensen. God kan die zegen ook echt geven.

Amen.